

somuleiðis við í leitingini, og mundi Frits Olsen, svágur Henry, vera við hesum bátinum. Teir á "Kalli" kunnu hava havt 6 kíkar við.

Leirvíksbáturin "Sigatindur" sá ein – ella tveir kíkar leirvíksmegin í fjørðinum, men undraðist bara á, at onkur hevði sett línu har. Annars leitaðu: "Havnatindur", "Solo" og "Stella Maria" eisini. Hans Danielsen, bróðir Henry, og Jógvan Vilhelmsen svágur vóru við "Stellu Mariu" undir leitingini, men alt gjørdi tað sama. Hvørki menn ella bátur komu aftur, og sum tíðin leið gjørdist greitt, at tað ringasta onkursvegna var hent, men hvat og hvar visti eingin. Hetta var dyggur – og lemjandi smeitur fyri familjur teirra har Uppi í Hoygarðinum og fyri Syðradal sum heild.

Brøðurnir, Kristian - og Dánjal Danielsen (hesin seinni gekk burtur við Kalli) høvdu gjørt sær sambygd hús ovast í bygdini. Hetta var í 1925/26. Teir giftust ávikavíst við Andreu og Sofíu, ið vóru systar úr Leirvík.

Henry og Jóan Símun vóru tí tvífalt systkinabørn. Jóan Símun giftist við Elsu uttan av Saltnesi, og høvdu tey fingið son 4 mánaðar undan vanlukkuni. Jóan Símun og Elsa vóru gift í 14 mánaðar. Sonur teirra fekk navnið Edmund. Kendi fót bótsleikarin, Jóan Símun Edmundsson er kallaður upp eftir abbanum. Henry hevði fingið sær unnustu, Solveig úr Skúvoy. Tey høvdu ætlanir um at fara saman í hjúnarlag í næstu framtíð, og var vermóðirin komin norður í hesum sambandi. Ætlan teirra var eisini at vera búgvandi á Syðradali. Elsa er bróðirdóttir Petur Juul Jacobsen á Syðradali. Hon hevði áður mist pápa, - farbróðir - og abba sín við "Morning Star" í 1941. Tá var hon 2 ára gomul.

Árini aftaná 1963 minkaði fólkatalið á Syðradali nógv vegna flyting, og man henda vanlukkan við "Kalli" vera ein avgerandi orsök til, at bygdin í dag er so fáment, sum hon er.

Minningarhaldið

Minningarhaldið var longu sunnudagin eftir vanlukkuna í Húsa Kirkju, har Thomas Jacobsen, prestur og Henry Andreasen, trúboðari stóðu fyri guðstænastuni. Sera nógv fólk vóru í kirkju, sum vera man í slíkum føri. Jóhan Nielsen, sóknarprestur var burturstaddur í fólkinginum um hetta mundið.

Lutir av "Kalli"

Nakað langt (u.l. 1,5 km) fyri sunnan Blankskála bygd eru nakrir tangar, ið stinga rættiliga langt út í sjógvin. Millum tangarnar eru smalar víkar við malargróti innast. Fleiri ár seinni í 1974 vóru lutir, stevnustykki við skrúvuútgerðini, av "Kalli" funnin

í fjøruni við "Stóratanga". Tað vóru Alfons Sigurðsson og Obert Danielsen, ið funnu hesar lutirnar aftaná, at leirvíkingar høvdu gjørt vart við teir..

Nøkur ár seinni í 1977 funnu Kristin – og Marius Vilhelmsen fleiri aðrir lutir á sama stað: Smyrkjoppar, knívar, 2 koparrør við feitt-

pressum, ein áragaffil og kumpas-dósina.

Í 1985 funnu Bjørn Kalsø, Jóannes Joensen í Miðstovuni og Eiríkur Jónsson motorin um somu leið, sum hinir lutirnir lógu.

Tað eru bert gitingar, ið ein møguliga kann gera viðvíkjandi hesum lutunum úr maskinbátinum, ið komu til sjóndar so mong ár aftaná fleiri fjórðingar frá teirri leiðini norðuri í Djúpini, har teir á "Kalli" settu línu, men lutirnir kunnu sjálvandi vera skolaðir inn og út fleiri ferðir, áðrenn nakar varnaðist teir. Tað er ikki so ofta, at fólk er um hesar leiðir uttan í sambandi við fjallgongu, og tá er ikki vanligt at hyggja nógv í fjøruna.

Samanumtøka

Nú fimmti ár aftan á hesa sera syrgiligu vanlukkuna, kunnu so

mangir spurningar renna fram fyri ein, og hjá familjuni, Solveig og Elsu fór ein heilur heimur í knús, ið hesi fólkinu ikki kunnu koma yvir, hóast tey sjálvandi so við og við hava megnað at reist seg aftur og onkursvegna lært seg at liva við hesum sera ógvisligu hendingunum, sum hava farið á botn í sálardýpi teirra. Tað ber als ikki til at ímynda sær, hvussu ringt hetta hevur verið at komið ígjøgnum uttan varandi beiskleika. Fleiri av teimum eru í dag farin í Harrans hendur, men vit, ið enn eru uppi á døgum, hava bert gott at minnast aftur á sera røsku og skilagóðu sjómenninar Dánjal, Jóan Símun, Henry og annars øll fólkinu "Uppi í Hoygarðinum".

Asbjørn Lómaklett

